

Interview met een groep Baskische autonomen

Door het tijdschrift *Ere*, overgenomen door [Coördinatie van Autonome Groepen in Spanje](#)

- Verschenen: onbekend
- Bron: [Oproepen uit de gevangenis van Segovia](#), Uitgeverij de Lantaarn, Amsterdam 1983
- Digitalisering: Tommy Ryan

Interview met een groep Baskische autonomen

“Wij hebben gewonnen noch verloren. Wij zijn de uitdrukking van een deel van het Baskische volk en dat blijven wij, onafhankelijk van de resultaten van de stakingsdagen. Wij leven in de marge.” Dit verklaarden aan ERE enkele leden van een groep die er de nadruk op legden te spreken in naam van wat men de autonome commando's noemt, als antwoord op onze vraag over de terugslag van de staking op de plannen van hun organisatie. “De enigen die de woorden nederlaag of overwinning kunnen gebruiken zijn de partijen die een politiek voeren van allianties en pacten met de bourgeoisie; wij plaatsen onszelf niet in dat perspectief. Wat ons bepaalt, is een grondig antikapitalisme, het principe van de algemene vergadering, het afwijzen van ieder idee van elite of voorhoede en een sterk separatisme”, legden ze ons uit tijdens het interview met ERE. Het vervolg kwam op de volgende manier tot stand:

ERE: Vorig jaar zijn uw taal, uw propaganda en in enkele gevallen uw gewapende acties voortdurend in verband gebracht met die van de ETA-militar en met haar invloedssfeer. Concreter nog, men heeft u voorgesteld als gelieerd met de Herri Batasuna. In hoeverre kan men spreken van een breuk tussen uw perspectieven en de hunne?

De Autonomen: Men kan niet van een breuk spreken aangezien wij nooit bij de Herri Batasuna hebben gezeten. Er zijn wel gebieden waarop zij onze posities dicht naderen, maar wat onze perspectieven betreft zijn de verschillen van het begin af aan zonneklaar geweest.

ERE: Wat is uw achtergrond?

De Autonomen: De oorsprong van deze organisatie van commando's kan in 1976 worden gesitueerd. In dit eerste commando zaten enkele oud-leden van het Arbeidersfront van de ETA die in de ontwikkeling naar de LAIA toe niet waren meegegaan. Bij deze groep kwamen nog een heleboel anderen, van de poli-milis, de berezis en de milis, evenals onafhankelijken. Wij zijn toen — in 1976 — op een gecoördineerde manier begonnen met een reeks gewapende acties, die wij in de toekomst zullen voortzetten.

ERE: Kan men spreken van een direct verband tussen de scheuring in de ETA in 1974 en de huidige commando's?

De Autonomen: Nee, op geen enkele manier. Als sommige van onze leden al een weg hebben bewandeld die met deze lijn overeenkomt, is hun aantal zeer gering; bovendien zijn de commando's die nu nog bestaan — zoals wij reeds hebben gezegd — in 1976 gevormd. De autonome ervaring bestrijkt trouwens ook niet-gewapende acties, zoals acties in de fabrieken, vrouwenacties of acties tegen kerncentrales.

ERE: Zijn de autonome commando's een organisatie in de klassieke zin, zoals die in Euskadi reeds bestaan?

De Autonomen: Nee, de commando's zijn gecoördineerd, maar ieder is volkomen vrij wat betreft de keuze en de rechtvaardiging van zijn acties. Met andere woorden, er is een reeks gemeenschappelijke kenmerken, zoals bijvoorbeeld antikapitalisme, het feit dat men tegen partijen is of tegen vakbonden, maar meer niet. Ook op het individuele vlak kunnen sommigen zich binnen onze algemene basis gerust anarchist noemen, of radencommunist, of wat zij maar willen.

ERE: Bestaan er in Europa experimenten die met de uwe vergelijkbaar zijn of waardoor u in concreto bent geïnspireerd?

De Autonomen: Nee, waarmee wij willen zeggen dat wij niet de Rode Brigades van Euskadi zijn. Ja, in de zin dat we in theorie de Franse en Italiaanse experimenten kennen, maar de verschillen zijn enorm. Om te beginnen wat onze afkomst betreft: zij zijn voor het merendeel studenten, terwijl wij arbeiders zijn. Een opmerkelijk verschil. Verder zijn er nog de ideologische perspectieven.

ERE: En op Spaans nationaal niveau?

De Autonomen: In Catalonië heeft men gelijksoortige ervaringen gehad toen de GAC en de MIL ontstonden; maar op dit moment, rekening houdend met de omstandigheden, moeten wij zeggen dat onze ervaringen niet vergelijkbaar zijn. In die tijd waren de vakbonden verboden en was het erg moeilijk om in de strijd duidelijk te maken dat de vakbonden een integrerend deel waren van de machtsstructuur van het kapitalisme; daar komt nog bij dat zij hoopten door de gewapende strijd een bewustwording teweeg te brengen bij de arbeiders. Wij zijn daarentegen vertrokken vanuit een arbeidersbewustzijn en een ervaring in de strijd tegen de partijen en vakbonden in wilde algemene vergaderingen. Ten slotte is het antiparlementarisme dat wij voorstaan ouder dan onze ervaring. In elk geval, iedere revolutie heeft, ook al klinkt het banaal, haar eigen specifieke karakteristieken die men in acht dient te nemen.

ERE: Liggen uw perspectieven niet in de algemene lijn waarmee men een anarchist zou definiëren? Voelt u zich ver verwijderd van de anarchistische experimenten die het dichtst bij u staan?

De Autonomen: Wanneer dat op het persoonlijke vlak in sommige gevallen opgaat, is het, zoals wij reeds hebben gezegd, in het algemeen niet zo. Concreter gezegd: wij kunnen ons niet verwant voelen met anarchisten als die van Askatasuna die voor het alternatief van de KAS zijn en de Herri Batasuna steunen bij de parlementsverkiezingen. Ze zullen nog wel merken waar dat op uit draait. En wat onze relaties met de CNT betreft, geloven wij dat de zaak op het gebied van de praktijk nog veel en veel duidelijker ligt.

ERE: U hebt zich onderscheiden van de Herri Batasuna en nu, concreter, van de KAS. Kunt u duidelijker aangeven wat uw positie is ten opzichte van deze coalitie en dit alternatief?

De Autonomen: Nou, een deel van de leden van de commando's heeft indertijd, bij de scheuring tussen de LAIA (BAI) en LAIA (EZ), het alternatief van de KAS verworpen. Die van de LAIA (EZ) hebben,

zoals men zich zal herinneren, dit alternatief verworpen, omdat zij vonden dat het om een keuze voor de burgerlijke democratie ging, die bijgevolg de kapitalistische macht niet aanviel. Dat is een analyse die wij tot de onze maken. In het geval van een overwinning ging het slechts om een herstructurering van de macht, niet om de afschaffing van de macht zelf. Later is de Herri Batasuna gevormd, met een algemener karakter, maar op dezelfde gronden; en de laatste verklaringen van bepaalde leden bevestigen onze analyses dat de Herri Batasuna op twee paarden wedt: zij deden alsof zij voorstanders van de algemene vergaderingen waren en tegenstanders van de partij, terwijl zij die partijstructuur tegelijk in stand hielden; in sommige gevallen presenteerden ze zich zelfs als deelnemers aan bepaalde organismen van de kapitalistische macht. Op zo'n moment moet er klaarheid worden geschapen. Men is consequent of men is het niet. Er zal een scheuring komen en wij denken dat een deel van haar sociale basis zal worden ingekapseld.

ERE: Denkt u dat deze ontwikkeling snel gebeurt?

De Autonomen: Nee, het is een proces dat zijn beloop heeft, maar het wordt wel erger naarmate de sectoren die het nauwst verbonden zijn met de structuren van het functioneren en denken van de politieke partijen, hun politiek openlijker gaan voeren.

ERE: Bijvoorbeeld?

De Autonomen: Bijvoorbeeld de verklaringen van Aldekoa, die niet alleen de aanslag op Germán González veroordelen, maar er ook nog aan toevoegen dat wij bij de paramilitaire diensten horen, bij de OAS, bij weet ik wat niet al. Zij kennen ons goed genoeg om te weten wat wij zijn. Er zijn ook verklaringen van de LAIA die openlijk tot participatie uitnodigen. Dat was trouwens al geruime tijd te voorzien; zoals die van de EIA deden, die consequenter nog de weg zijn ingeslagen naar het parlement, toen hun partij ideologisch uniform werd gemaakt en zij haar voorzagen van een sterke structuur met een leidend kader. Die zijn al zo ver op weg dat het enige verschil met de krachten die aan de kapitalistische macht deelnemen, er nog in bestaat dat zij een grote achterstand hebben in te halen. Maar eigenlijk is er maar weinig verschil tussen de een en de ander. Het is alleen een kwestie van tijd. Als een organisatie wil doorgaan voor een voorhoede of een elite, zal zij zich naar een bepaald schema van werkwijze en deelname moeten voegen, of zij is niets. Wij hebben van onze kant onze keus duidelijk gemaakt. De grenzen zijn getrokken.

ERE: Wat is uw positie ten opzichte van de bestaande gewapende strijd in Euskadi?

De Autonomen: Het is duidelijk dat wij de gewapende strijd in praktijk brengen; maar voor ons is hij slechts een deel van onze strijd. De gewapende strijd komt voor ons noch op de eerste, noch op de tweede, noch op een andere plaats. Het is slechts een element te meer. Het kan zijn voorgekomen dat do.or een soort mimicry de stijl van bepaalde commando-acties erg "mili" was. Wij concentreren ons echter niet op acties van het antirepressie-ve type; vanuit ons gezichtspunt is het actieveld veel groter. Het is, om de taal van de publiciteit te gebruiken, een project van totale oorlog tegen het systeem, en daarvoor zijn de doelen overal te vinden. Vanwege deze mimicry komt het ook voor dat wij bepaalde actievormen afwijzen die vanuit antikapitalistisch oogpunt veel dichterbij ons staan. Acties van het type "Adegul" of aanslagen op vakbondskantoren.

ERE: Denkt u niet dat het moeilijk is om dit soort aanslagen, met name die welke gericht zijn op vakbondscentrales, begrijpelijk te maken voor de arbeidersklasse?

De Autonomen: Wat dat betreft zou men zich in de eerste plaats moeten afvragen wat en wie deze vakbonden vertegenwoordigen, want het abstentionisme was bijzonder hoog bij de vakbondsverkiezingen; bovendien werken de vakbonden mee aan de kapitalistische macht en steunen zij haar. Zij stellen haar geenszins ter discussie en daarom zijn zij voor ons slechts een vijand

te meer. Voor degenen die nog geloven in dit soort organismen zal de praktijk zelf steeds duidelijker uitwijzen wat het werkelijke karakter is van deze integrerende kracht van het systeem.

ERE: Het is duidelijk dat u deze lijn wilt volgen?

De Autonomen: Wij zullen het op zijn minst proberen, en bovendien zullen we ons actieveld trachten uit te breiden tot andere sectoren en beroepen die eveneens de huidige machtsstructuren steunen en laten functioneren, zoals de clerus, het medisch korps, enzovoort.

ERE: En uw houding tegenover de praktijk van de gewapende strijd van de "milis" en de "poli-milis"?

De Autonomen: De analyse van het militaire aspect op dit gebied is net zoals die welke wij zojuist van het politieke spectrum hebben gemaakt. Óf de macht wordt in haar geheel ter discussie gesteld, dat wil zeggen tot en met de vernietiging van de staat, óf men werkt ermee samen. De "milis" hebben hun acties geconcentreerd op wat volgens hen de toevlucht is van de macht in de huidige structuur: het leger en de bewakers van de openbare orde. En als men het alternatief van de KAS bereikt heeft, wat gebeurt er dan? Hetzelfde geldt voor de "poli-milis". Anders dan bij de eersten waren hun acties intensiever op het terrein van de arbeid. In de benen schieten van ondernemers, daar is niets tegen, en eventueel zouden wij hetzelfde doen, maar de autonome commando's geven hieraan een antikapitalistische inhoud, die zij er niet aan geven. Door zich in een perspectief te plaatsen van steun aan de door de vakbonden gevoerde onderhandelingen, doen zij in feite niets anders dan deze bonden steunen, en wij hebben reeds uiteengezet wat onze positie is ten opzichte van zulke organismen... Wat volgens ons moet gebeuren is het bundelen van deze acties in eenzelfde antikapitalistische context; en daarom zullen wij het anders doen dan de "milis" die pas tegen de toekomstige autochtone politie zullen optreden als deze overgaat tot het onderdrukken van Baskisch links; wij doen het omdat de Baskische politie het Baskische kapitaal vertegenwoordigt, onze vijand. Het komt voor dat het optreden van een gewapende elite niet nodig is, zoals wanneer de arbeiders hun bazen zelf hebben opgesloten.

ERE: Wat is uw oordeel over de nieuwe situatie die door de erkenning van het autonomie-statuut wordt geschapen?

De Autonomen: Dat alles hetzelfde zal blijven. Zwaaide men vroeger met de knuppel met een steek op zijn kop, nu doet men het met een muts op.

ERE: Hoeveel mensen die met deze autonome groepen gelieerd zijn zitten er op het ogenblik in de gevangenis?

De Autonomen: Een twintigtal; de meeste in Soria, andere in Martutene en Basauri, en nog iemand, Aitor Elorza, in een gevangenis in Bayonne.

ERE: Het communiqué waarin u nadrukkelijk stelt dat Germán González, militant van de PSOE en de UGT, een verklikker is, heeft men geïnterpreteerd als een speciale oorlogsverklaring aan die partij. Is deze interpretatie juist?

De Autonomen: Wij zijn van mening dat onze aanval duidelijk genoeg gericht was op de persoon van deze militant. Als dat door anderen anders geïnterpreteerd wordt, is dat gewichtigdoenerij, omdat zij niets liever willen dan koste wat het kost een rol te spelen. Wij zijn er niet verbaasd over dat Heden als Lerchundi het ook zo hebben geïnterpreteerd. Zij zijn allemaal eender.

Noot van de redactie van ERE:

Absoluut autonoom

De verschillende commando's die zijn verenigd onder de algemene noemer "autonoom" en aldus hun acties opeisen, zijn vooral bekend geworden sinds hun aanslag op de werkgeversvereniging Adegui, en sinds de vluchteling Vicente Aldular aan de Spaanse politie is uitgeleverd. Later pleegden ze nog aanslagen op bewakers van de openbare orde en op taxichauffeurs. Germán González, lid van de VGT, was hun zesde slachtoffer. Verder zijn zij beschuldigd van verschillende gewapende overvallen en andere wapenfeiten. Tot nu toe hebben drie leden van de commando's de dood gevonden in botsingen met de politie en zitten er een twintigtal in de gevangenis. Onder de wapens die men bij hen heeft gevonden is een grote verscheidenheid aan materiaal aangetroffen, variërend van Tsjechische stenguns tot geweren met afgezaagde loop, klassieke Brownings, Firebirds en andere klein kaliberpistolen, die in enkele gevallen werden veroverd op hun slachtoffers. Zij vormen geen organisatie in de klassieke zin, en zeggen gecoördineerd te zijn vanuit een grote autonomie — vandaar hun naam. Hun ideologie, die bij vele gelegenheden in communiqués is herhaald en door iedere operationele eenheid wordt geformuleerd en uiteengezet, is "antikapitalistisch, voor de algemene vergaderingen, tegen de partijen en separatistisch".

[Baskenland](#), [Spanje](#), [clandestiniteit](#), [autonomen](#), [ETA](#)

From:

<http://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

http://anarchisme.nl/namespace/interview_met_een_groep_baskische_autonomen

Last update: **05/06/20 08:46**